

DE GROVE KORREL

DECEMBER 2005 · 47^e JAARGANG

264

Colofon

De Grove Korrel:

47^e jaargang, december 2005, nummer 264.

De Grove Korrel is een periodieke uitgave van Fotoclub Zwijndrecht - opgericht 7 september 1959 en koninklijk goedgekeurd 30 juni 1971 - en verschijnt in de maanden september, december, maart en mei.

Kopij voor een van deze nummers moet uiterlijk op 1 juli, 1 november, 1 februari en 1 april bij de redactie binnen zijn.

Oplage: 90 exemplaren

Samenstelling redactieteam: Wim Bierhaus, Rem Maters (eindredactie) en Ruud van Wezel.

Tekstbijdrage van: Gerrit Joppe

Redactieadres: Rem Maters, Stevensweg 20, 3319 AK Dordrecht. Telefoon (078) 6165495

E-mail: rem_maters@hotmail.com

Secretariaat: Theo de Jong, Harseveld 19, 3334 GG Zwijndrecht. Telefoon (078) 6100526

E-mail: th.j.de.jong@12move.nl

Internet: www.fotoclubzwijndrecht.nl

Postbank: rekeningnummer 349456

Contributie 2005/2006: € 95,00 per persoon per jaar; elk volgend gezinslid en/of studerende jeugdleden € 50,00 per persoon per jaar.

Clubgebouw /Fotogalerie: Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg), 3332 AL Zwijndrecht.

Clubavonden: Elke maandagavond van september tot en met mei. Het clubgebouw is geopend vanaf 19.30 uur en de aanvangstijd is 20.00 uur.

De Fotogalerie is voor publiek geopend elke zaterdag van september tot en met mei van 11.00 tot 16.00 uur en de toegang is gratis.

Vormgeving: Wim Bierhaus

Scanwerk: Triografica, Den Haag

Digital printing: Creative Colors bv, Zoetermeer

Foto voorpagina: Cees van Meerten

Foto Individueel 2006

De mededeling dat er een openbare bespreking zou plaats vinden van de foto's die ingeleverd werden voor Foto Individueel 2005, deed mij besluiten ook een foto in te sturen. Ik was niet de enige. Met mij, waren er naast de twaalf Fotoclub Zwijndrecht leden, nog zeven honderd (!) leden van de Fotobond (afkomstig uit 127 clubs), die hetzelfde hadden besloten.

Ik ga hier nu niet uitleggen waarom mijn schitterende foto van de Pottenkade in Dordrecht uiteindelijk niet in het pakket van Natalie Doekemeijer terecht is gekomen, maar ik vond het wel spijtig. Je beleeft het toch anders, zal ik maar zeggen.

De opkomst voor de bespreking was groot. Ik schat zo'n twee honderd personen. En wie van Fotoclub Zwijndrecht had ingeleverd, was ook bij de bespreking aanwezig: Corrie Cazander, Natalie Doekemeijer (dank voor de centrale verzending), Franz Heuser, Connie van den Hout, Theo de Jong, Bertien Kraamer, Aart van Loon, Joke en Wilco Maarleveld, (Rem Maters), Cees van Meerten, Aza Teeuwen en Ruud van Weezel. Door middel van een beamerpresentatie werden voor de lunchpauze de prijswinnende foto's op een efficiënte wijze getoond en van sterren en een deskundig commentaar voorzien. Van de honderdentwintig sterren uit de voorronden kwamen er twee bij Joke (collage van zo'n honderd kleine vierkante fotootjes van bomen en mooi licht) en één bij Franz (Bep op een bank voor een TV in het Dordts Museum) terecht. Bezoek de site van de Fotobond en je kunt de zestig geselecteerde foto's en het juryrapport en nog veel meer bekijken.

Na het broodje kroket werden de foto's die niet gekozen waren besproken, dit wil zeggen de foto's van de mensen die nog aanwezig waren (zo'n honderd personen). En dit nu werd het boeiendste gedeelte van de dag. Echte foto's, in het volle licht, met contact tussen de maker en de bespreker! Bij zo'n beamer krijg je al snel een sterk dia-avond-gevoel. Bovendien wijken de geprojecteerde beelden nogal eens af van het origineel. Zoals gezegd, zo'n honderd beelden passeerden in een vlot tempo de revue voorzien van boeiend, levendig en kundig commentaar van Marco Bastemeijer (Delta F), Roel de Oude (FC '59 en John Seegers (Delta F).

U begrijpt het. Ik kan Foto Individueel 2006 van harte aanbevelen en zal zeker mijn foto (maar niet die van de Pottenkade) op tijd inleveren.

FOTO: CONNIE VAN DEN HOUT

Rem

Amateurfotografie en het Nederlands fotomuseum

In De Grove Korrel 263 is melding gemaakt van het 'Activiteitenplan Amateurfotografie' dat het Nederlands fotomuseum in juni 2005 heeft gepubliceerd. Het plan vloeit voort uit het rapport 'Uitgelicht', waarin dr. Ellen Tops een beeld schetst van de wereld van de amateurfotografie en mogelijkheden aangeeft hoe de amateurfotograaf bij de activiteiten van het fotomuseum kan worden betrokken.

- door Rem Maters

Omdat het altijd zinvol is om eens een spiegel voorgehouden te worden, volgt hier een citaat uit genoemd rapport:

"De serieuze amateur is een gepassioneerde werker, gefascineerd en betrokken bij het ambachtelijke proces en de techniek. Hij heeft doorgaans esthetische aspiraties, ambitie en leerwensen, die hij via een vereniging, een (tijdelijk verband als een) cursus, of autonoom verwezenlijkt. Als verenigingslid is de amateur overwegend man, wit en rond de vijftig, als cursist is hij man of vrouw, overwegend wit, en tussen de vijftientwintig en veertig jaar. De serieuze amateur kan niet, zoals de beroepsfotograaf, zijn fotografie organiseren. Dus fotografeert hij op zijn vrije dag wat hij tegenkomt. De onderwerpen zijn natuur, stilleven, portretten, mensen. Kunstzinnig dan wel documentair georiënteerd legt hij situaties vast of verzamelt beeldobjecten.

De serieuze amateur heeft doorgaans een prima uitrusting. Zijn publiek en criticasters (naast familie en vrienden) zijn de clubleden of de peers van zijn cursus. Beoefent de serieuze amateur zijn hobby in verenigingsverband, dan heeft de club een belangrijke sociale functie waar in formatie en materiaal wordt uitgewisseld, faciliteiten beschikbaar zijn, kritiek wordt geleverd, competities worden uitgeschreven, en lezingen en dagjes worden georganiseerd. Werkt de serieuze amateur in cursusverband dan ligt het accent meer op gericht onderwijs, gegeven door een gediplomeerde docent. Maar ook daar is her sociale element belangrijk.

Serieuze amateurs volgen soms een cursus in hun specialisme (portret, natuur), zijn regelmatige lezers van fotomagazines als Focus, Pf en Foto+, en doen actief mee aan

fotowedstrijden – die ze zo mogelijk gebruiken als opstapje naar betaalde opdrachten en een professionele status. De ambitieuze amateur loopt niet te koop met zijn amateurstatus. Zijn ervaring is niet zelden dat het een gevoel van *dédain* oproept en deuren doet dichtslaan."

DGK was benieuwd naar de stand van zaken en vond bij het 'Nederlands fotomuseum' zeker geen dichte deur. In tegendeel. De directeur, de heer Ruud Visschedijk, stond uitvoerig stil bij onze vragen.

Wat zijn voor u de belangrijkste punten uit het rapport 'Uitgelicht'?

"Er zit in het rapport een mooie analyse hoe de amateurfotografie-wereld in elkaar zit. Je kunt er een aantal trends uithalen. De traditionele amateurfotoclub is wat aan het verouderen. Daarnaast kun je zien dat er een enorme activiteit op internet is. Wat wij eruit geleerd hebben is dat je de amateurfotograaf absoluut meer moet geven dan alle andere klanten en ook andere dingen moet geven. Als je als fotomuseum serieus bezig wilt zijn met de amateurfotografie, dan zal je de amateurfotograaf iets moeten geven wat hij vraagt, wat hij leuk vindt, waar hij mee door kan, waarmee hij zich kan verdiepen, waar z'n vak beter van wordt zal ik maar zeggen. Dat is eigenlijk het kernpunt. Veel amateurfotografen zeggen dat hun werk verzameld zou moeten worden. Maar dan hebben we een probleem. Ik heb al ongelooflijk veel moeite om de top van professionele fotografen te verzamelen, te beheren, te ontsluiten. Wat betreft het verzamelbeleid zal onze inzet dus beperkt zijn. Dit in tegenstelling tot het presen-

Aart van Loon

teren van amateurfotografie op de website. En het geldt ook voor de hele scholingskant: wij kunnen masterclasses organiseren, wij kunnen portfoliodagen organiseren. Dat zijn we nu allemaal aan het voorbereiden.

We zijn bezig om te bekijken of er van de kant van de Fotobond belangstelling is om mee te doen met de startpagina. Simpelweg gezegd, wij hebben de amateurfotografen nodig en zij zijn ons eerste aanspreekpunt. Wij hebben al een gesprek gehad en zij hebben positief gereageerd. Software-matig zijn we bezig om die startpagina op te zetten. Dat is een tamelijk gecompliceerde zaak. Voor ons is het belangrijkste om er snel achter te komen of de fotografen het leuk vinden en ook bereid zijn hun dingen, hetzij een tentoonstelling, een boekje etcetera, om die ook aan te leveren. Het zal dus in hoge mate vanuit de fotografen zelf gevuld moeten worden."

Bij de uitwerking van het programma is het contact met de amateurfotograaf van wezenlijk belang. Hoe hebben jullie gedacht dat tot stand te brengen?

"Dat gaat niet van de ene op de andere dag. Er is een redelijke indicatie welke kant het op zal moeten gaan. We gaan het gewoon doen. We zien wel wat werkt en wat niet werkt. In de loop van de jaren zullen we de band met de amateurfotografen moeten opbouwen. Straks in Las Palmas op de Kop van Zuid ontstaan voor ons veel meer mogelijkheden. Hier in de Witte de Withstraat hebben we simpelweg geen ruimte om mensen te ontvangen. In Las Palmas hebben we fysiek veel meer mogelijkheden om allerlei dingen te organiseren. Ik zie de uitwerking van het programma niet als iets dat aan het eind van het jaar geregeld is. Voor mij is het een zaak van lange adem. We zullen het vertrouwen moeten winnen. We moeten

realistisch zijn, want de amateurfotograaf weet in z'n algemeenheid nog niet of onvoldoende zijn weg naar het fotomuseum te vinden. Dat betekent dat het aan ons is om zodanig leuke dingen te organiseren dat ze die weg wel weten te vinden. Zo simpel ligt het eigenlijk."

Is er voor de amateurfotograaf in het museum een aanspreekpunt en hoe kan hij op de hoogte blijven van de activiteiten?

"We zijn bezig het internet als een kenniscentrum in te richten. We willen uitgebreid informatie geven. Dus niet alleen welke exposities er zijn, maar bijvoorbeeld ook: waar zitten de fotovakscholen in Nederland, tot aan een korte geschiedenis van de Nederlandse fotografie, maar ook fondsvererving – wat moet ik doen als ik een tentoonstelling wil maken met een boek en ik heb er onvoldoende geld voor? Dus van heel praktisch naar kennis van de fotografie.

Als tweede willen we heel snel een adressenbestand opbouwen, zodat we ook via direct mail met de fotografen kunnen communiceren. Dus hun programma krijgen ze op de post."

Heel belangrijk is het contact 'vis à vis'.

"Kim Frans is het aanspreekpunt voor de amateurfotografen. Zij houdt zich bezig met de startpagina, met het activiteitenprogramma, met de contacten met de Fotobond en andere verenigingen.

Tot slot, hoe is de stand van zaken wat betreft 'Las Palmas'.

"Las Palmas is 20.000 vierkante meter. Wij nemen hiervan 5.000 vierkantemeter voor onze rekening. We worden daarmee tweemaal zo groot. Wij gaan daar samen met de Beeldfabriek, het onderdeel van de SKVR dat toegespitst is op fotografie, video en nieuwe media, naar toe. Zij zijn voor ons een heel belangrijke partner. Met hen gaan wij een deel van het activiteitenprogramma uitvoeren (b.v. cursussen en masterclasses). Beneden is wat wij een vrije ruimte noemen van zo'n 1500 vierkante meter, die verhuurd kan worden aan instellingen die een biënnale hebben, een kunstbeurs of een

KEES VETH

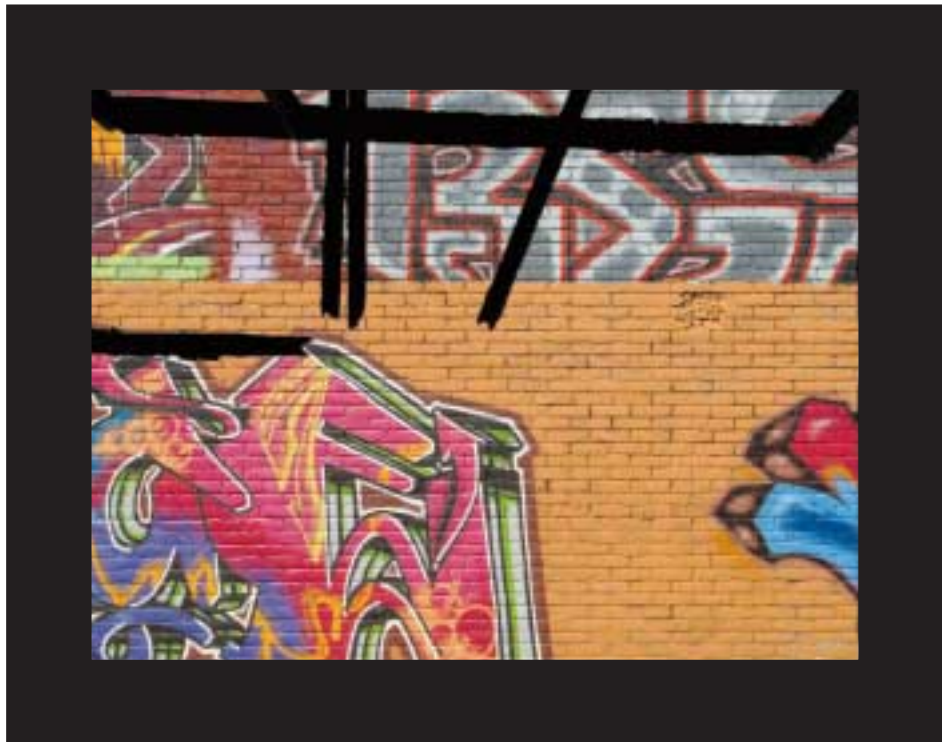
fotografiebeurs, of voor ons zelf, als we een heel grote tentoonstelling hebben. Deze activiteiten moeten de loop naar Las Palmas erin brengen. Tot zover de kelder, de begane grond en eerste verdieping. De tweede en derde verdieping hebben kantoorfuncties. Hier moeten culturele klanten voor gezocht worden. Te denken valt aan een architectenbureau of een galerie. Beneden komt er ook een café/restaurant. De aanbesteding is net geweest. De verwachting is dat we voor het eind van het jaar gaan beginnen met de verbouwing. Dit zal een jaar gaan duren. Inpakken, verhuizen, warmdraaien – wij gaan er vanuit dat we in het vroege voorjaar van 2007 kunnen openen."

(Kijk op www.laspalmascultuur.nl voor de actuele stand van zaken.)

CEES VAN MEERTEN

Les Bourgeois

De cover van de Grove Korrel van september j.l. (nr. 263) wordt opgesierd door een foto van een dame die een fototentoonstelling bekijkt. Wat is hier het verhaal achter de foto?

- door Ruud van Wezel

De foto wordt bepaald door een aantal fraai in beeld gezette vlakken met links en in het midden een onderwerp. De maker is compositorisch zorgvuldig aan het werk geweest. We zien: vrouw kijkt naar fototentoonstelling. De vrouw op de foto is nadrukkelijk aanwezig. Op de prent staat eigenlijk niet één onderwerp, meerdere schijnbare bijzaken vragen om je aandacht. Als je de locatie waar een foto genomen niet kent, beoordeel je een foto anders dan wanneer je de locatie wel kent. Ik herken de fototentoonstelling direct als 'Parijs was mieters', geëxposeerd in de Schiedamse Korenbeurs. Deze tentoonstelling ging over Nederlandse aankomende artiesten, kunstenaars en kunstmakers die de benauwde jaren vijftig in ons land ontvluchtten en in het Parijse Saint-Germain een bohémien-achtig leven gingen lijden. Onder hen o.a. Karel Appel, Ed van der Elsken en Remco Campert. Over deze periode zou Ed van der Elsken zijn beroemd geworden fotoboek 'Een liefdesgeschiedenis in Saint-Germain' publiceren. Een belangrijk element in de levens van deze zelf benoemde culturele voorhoede was het zich afzetten tegen de bekrompen burgerij. Zij deden dat door bij de dag te leven zonder god of gebod. Deze richting werd het existentialisme genoemd, een stroming die werd geïnspireerd door Jean-Paul Sartre en de immer in het zwart geklede Juliette Gréco. Deze groep kwam veelal bijeen in het alléén daardoor beroemd geworden café Chez Flore. Op deze fototentoonstelling zie je veel foto's van het vrolijke, artistieke, maar soms ook liederlijke leven in die tijd. Het choqueeerde destijds de kleine burgerij in Nederland, maar zeker ook Parijs. Dáárover gaat deze tentoonstelling.

Als je je afvraagt of je zelf (klein)burgerlijk bent, bestaat daar een klein testje voor. Beantwoord de volgende vijf vragen: - Draag je wel eens een korte broek? – Beschik je over een barbecue? – Draag je wel eens witte sokken? – Was je de auto wel eens op zaterdag? – Ga je zondags wel eens uit wandelen? Als je meer dan drie keer 'ja' hebt geantwoord, ben je dus gewoon burgerlijk, en nee: ontkennen maakt het alleen maar

erger voor je.

Nu dit definitief geregeld is, gaan we naar de maker: de foto is van onze eigen huiskunstenaar Martin Kleefkens. Martin is de laatste tijd op esthetische zoektocht in musea. We hebben

hiervan al veel fraaie platen gezien. Het verhaal op zijn foto is de voor mij wat archaisch overkomende dame op de tentoonstelling. Ze lijkt met haar voorkomen, kleding en haar-dracht in schril contrast met de bohémiens en blouson-noirs, die ze op de expositie aanschouwt. Voor mij staat zij eigenlijk symbool voor datgene waar men zich in die tijd tegen wilde afzetten: de alles verstikkende kleinburgerlijkheid ofwel 'les bourgeois'. Let eens op haar non-verbale feed-back op de foto, lees eens haar gefronste, sceptische gelaatsuitdrukking; het zorgt voor mij voor een boeiende confrontatie met de door haar geobserveerde bandeloosheid.

Als je wat langer naar een foto kijkt ga je alle verhaallijnen (indien aanwezig natuurlijk) samenvlechten tot een levend geheel. Ik las laatst de stelling dat de fotografie de taal is die iets kan vertellen, maar het erge is dat fotografen hun best doen voor een bende analfabeten. Een fraaie stelling om eens wat langer over na te denken. En als zo vaak hoor ik ook weer zachtjes muziek klinken op de achtergrond, bij het bekijken van de foto. De zware, scherpe, spottende stem van Jaques Brel klinkt in mijn oor. In niet mis te verstane bewoordingen en in gebrekkig Vlaams zingt hij, in de fraaie vertaling van Ernst van Altena, over de burgerij: "Ah, dat is weinig spul!" Maar de mooiste versie is natuurlijk gewoon de Franstalige: "Les Bourgeois". Voor mij het thema van de foto.

MARTIN KLEEFKENS

ANJA VAN LEEUWEN

Workshop

- door Gerrit Joppe

Waarom denk ik met plezier terug aan de Workshop van Anja de Jong?

Ten eerste vanwege haar onconventionele aanpak en in de tweede plaats om de manier waarop zij naar onze foto's keek en ze analyseerde.

Het begon er al mee dat ons gevraagd werd om op de eerste avond drie afbeeldingen uit eigen werk mee te brengen waarin 1) het huiselijk-, 2) het stedelijk- en 3) het polder- of ander niet-stedelijk landschap een rol speelde. Het landschap in de afbeeldingen moest een rol spelen in het verhaal van de foto, maar het hoefde de hoofdrol niet te vervullen. De eventuele bijrol in het beeld moest zodanig duidelijk zijn dat ze onmisbaar was voor het verhaal. Het verhaal is wat het beeld ons zegt. Het moest in ieder geval meer zijn dan een 'Schönbild'. Bij deze benadering van de afbeelding is het niet zo belangrijk of de foto in de ogen van de maker al of niet gelukt is.

Om ons een idee te geven van wat ze ongeveer bedoelde had Anja een koffer vol fotoboeken meegebracht waaruit ze ons aan de hand van foto's van verschillende fotografen liet zien hoe de verschillende onderwerpen kunnen worden benaderd. De enthousiaste manier waarop Anja op de voor-

beelden reageerde, maakte deze avond tot een onvergetelijke.

Voor de volgende workshop-avonden kregen we de volgende opdrachten mee:

- maak een serie 'kleine' en 'grote' thuislandschappen in de vorm van dagboeknotities gedurende een fictieve week.
- maak een aantal polder- of andere niet-stedelijke landschappen vanuit de beleving van twee zeer verschillende personen.
- maak een serie stads- of dorpslandschappen aan de hand van bestaande albumkiekjes.

Gemiddeld waren er voor de uitwerking van een opdracht vier weken beschikbaar. Dat was hard werken. De besprekingen door Anja werden als buitengewoon interessant ervaren. Verrassend was vooral de manier waarop zij naar de foto's keek en er bepaalde aspecten uitlichtte die wij – de deelnemers – niet zo gauw herkend zouden hebben.

Ik denk dat wij dank zij deze workshop anders naar foto's zullen gaan kijken en misschien gaan we zelf ook wel op een andere manier fotograferen. Het zou overigens jammer zijn wanneer het bij deze éne workshop Anja de Jong zou blijven. Attentiepunt voor het Bestuur!

FOTO'S GEMAAKT DOOR WIM BENSCHOP OP DE WORKSHOP VAN ANJA DE JONG

FRANZ HEUSER

Opzij van het kijken

Gedurende de maand november hing in onze Fotogalerie fotowerk van Kees Veth. Dit was een goede reden voor een gesprek.

- door Rem Maters

Op de druk bezochte opening van je expositie liet je een pagina-grote advertentie uit de Volkskrant zien. Die ging over de 'kunst van het weglaten'. Slaat dit adagium ook op jouw fotografie?

"Ja, soms wel. Meestal probeer ik te fotograferen waar heel weinig op staat. Ik vind dat je dan de krachtigste foto's krijgt."

Je hebt je tentoonstelling de titel 'Opzij van het kijken' gegeven. Kun je dit toelichten?

"Nee.... Het heeft te maken met een gedicht van Eva Gerlach en de poëzietentoonstelling van drie jaar geleden in Wattou. Het was daar het thema van de tentoonstelling. In mijn visie moet de foto altijd groter zijn dan het velletje fotopapier dat je in je passe-partout plakt."

Eén van de kenmerken van je foto's is de zwarte kadrering. Waarom kies je hiervoor?

"Ik fotografeer beeldvullend. Daarbij komt dat ik de zwarte lijn wel mooi vind."

Op de een of andere manier doet de druk van jouw foto's mij denken aan oude jaargangen van Vrij Nederland, toen die nog op slecht papier werd gedrukt. Vind je dat een compliment?

"Ha, ha, ha! Ja, dat moet ik wel een compliment vinden, want dat waren geweldige foto's. Maar ik zie dat niet. Welke kritiek er ook op mijn drukken is, ik vind het geen oud papier."

Laten we het over de inhoud hebben. Wat is je dierbaarste foto in deze expositie?

"Dat is moeilijk te zeggen. Je selecteert ze voor de tentoonstelling. Dan vind je ze allemaal wel aardig. Maar die drie foto's van een lege flat, ook al is daar fotografisch heel weinig

op te zien, zitten wel aan mijn hart gebakken. Het is de flat van mijn overleden vriendin. Toen die leeggeruimd was heb ik deze foto's gemaakt als laatste bewijs dat ze daar gewoon had. De foto's maak ik voor ons, voor Ingeborg en mij, en niet voor de fotoclub. Daarom heb ik bij de opening ook gezegd dat ik graag een toelichting geef indien daar om gevraagd wordt. Ik maak geen foto's die direct voor iedereen duidelijk moeten zijn."

De beelden die je noemt, sluiten wel aan bij vele andere beelden, waarbij je min of meer lege ruimten schuin naar beneden fotografeert.

"Het zit in je dat je op die manier naar de dingen kijkt. Het betekent overigens niet dat ik met het hoofd naar beneden door het leven ga. Integendeel.

Ik ben mijn hele leven met architectuur bezig geweest. Nu hoef ik niet meer voor m'n werk te fotograferen, maar kan ik me toeleggen op details. Ik noem maar wat, bijvoorbeeld de schoonheid van een vloer. Ik probeer geen afbeeldingen te maken. Ik denk dat dat het is."

Wat vind je zelf de sterkste foto's?

"Ik moet eigenlijk terugkomen op wat ik eerder zei. De meest dierbare en ook sterkste foto's zijn de twee die ik van mijn kleindochter heb gemaakt. Die vind ik het meest persoonlijk en het sterkst. Daar ben ik wel zeer aan gehecht, al is het voor sommigen misschien opa- en omafotografie. Wat ik voor mezelf een heel bijzondere foto vind, is die van Museum Boijmans met die witte mensen en die wandelende man. (zie blz. 5) Toen ik hem aan het afdrukken was, vond ik het een filmstill van een Italiaanse film. Enorm licht, Italiaans licht, zeg maar."

Je vind dat 'sterk' en 'dierbaar' zeer nauw met elkaar verwant zijn?

"Precies. Daarom is het ook zo moeilijk om die ene foto waarom je vraagt aan te wijzen. Er zijn er natuurlijk meer en in gradaties. Het is mooi meegenomen als een foto emotioneel aanspreekt. Maar dat hoeft voor mij niet. Soms fotografeer je om die emotionele waarde. Dat is bijvoorbeeld het geval met die foto met dozen krantenpapier aan de kant van de weg. Je ziet bovenin een kartonnen doos, waarin flessen champagne hebben gezeten, de voorpagina van een Volkskrant waarop melding gemaakt wordt dat de dag daarvoor zeventienveertig Irakezen zijn omgekomen. Nu lijkt die mededeling alleen nog maar bestemd voor de kattenbak of iets dergelijks. Het zijn de dingen die ik tegenkom. Ik fotografeer absoluut niet met een vooropgezet doel. Ik heb mijn toestel bij me en zie wel wat er gebeurt. Ik probeer dingen zodanig te fotograferen dat je het gevoel krijgt, inderdaad, dit is de enige manier waarop dit gefotografeerd kan worden."

Wat is de reden dat je veel in musea fotografeert?

"Het zijn doorgaans mooie ruimtes, zonder rotzooi. En er zijn mensen aanwezig. Er is een spanningsveld tussen de kunst en de mensen. Dat heeft iets bijzonders. Als je dat kunt fotograferen, niet letterlijk maar overdrachtelijk, dan is een museum ideaal."

Ik zie je vrijwel nooit zonder de IXTUS om je nek. Komen er van deze camera foto's op de bok?

"Nee. De camera is redelijk slecht. Het zijn simpele kleurenfotootjes, die je niet kunt vergroten. Ik fotografeer er anders mee. Ik maak daar kiekjes mee."

Tenslotte, wat is de eerstvolgende fototentoonstelling die we moeten bezoeken?

"Wat Bert Crayton zei: "Rieneke Dijkstra in het Stedelijk in Amsterdam"

RENÉ VAN RIJSWIJK

Wat is er te zien?

Hieronder vindt u een selectie van enkele belangrijke komende en lopende fototentoonstellingen/evenementen. Graag verwijzen wij u ook naar de links op de website van onze fotoclub (www.fotoclubzwindrecht.nl). Tijdens de clubavonden zal geregeld aandacht besteed worden aan de diverse manifestaties. Raadpleeg ook het mededelingenbord en affiches in de bar.

Fotomuseum Den Haag

(www.fotomuseumdenhaag.nl)
(19-11-2005 t/m 05-02-2006)

Het museum presenteert het eerste grote overzicht van de Nederlandse fotograaf **Willem van de Poll** (1895-1970).

Willem van de Poll groeide op in een welgestelde familie in Amsterdam. Zijn vader verlangde dat hij arts zou worden, maar de avontuurlijk ingestelde zoon werd inspecteur van politie en niet lang hierna fotograaf. Na een fotovakopleiding in Wenen ging Van de Poll in deze stad aan de slag als politie- en nieuwsfotograaf. Zijn eerste gepubliceerde persfoto, van een grote brand, werd rond 1920 geplaatst in het *Berliner Tageblatt*.

Van de Poll werkte als een van de eerste Nederlandse fotojournalisten veel in het buitenland. In de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw bereisde hij grote delen van Europa. Zijn foto's met getypte teksten in het Engels en Duits werden via internationale persbureaus gedistribueerd. Zijn fotoreportages werden regelmatig geplaatst in Nederlandse en buitenlandse bladen.

In 1944 werd Van der Poll tot Hoofd Fotodienst van de Binnenlandse Strijdkrachten benoemd. Hij werd staffotograaf van diens bevelhebber, prins Bernhard. Samen met de prins reisde Van de Poll langs de Nederlandse steden die

even tevoren door de geallieerden van de Duitsers waren bevrijd. Na de oorlog tot eind jaren vijftig was Van de Poll de huisfotograaf van de Koninklijke Familie. Midden jaren zestig emigreerde de inmiddels gepensioneerde Willem van de Poll naar Zwitserland.

Op 10 december 1970 overleed hij na een korte ziekte in Amsterdam.

(www.nationaalarchief.nl en ga naar 'beeldbank' > collectie Van de Poll)

Friso Keuris - 'Reportage Joegoslavië Tribunaal' (03-12-2005 t/m 26-02-2006)

Friso Keuris, vooral bekend van zijn portretten van (inter)nationaal bekende acteurs, musici en toonaangevende schrijvers, heeft als enige fotograaf de kans gekregen te werken aan een serie over het Joegoslavië Tribunaal in Den Haag. Gedurende twee jaar (oktober 2001 t/m oktober 2003) maakte hij vijftig foto's, zowel interieurs als portretten, die een gedetailleerde en bijzondere impressie geven van het Tribunaal. Friso Keuris (1963) toont beelden van het Tribunaal, die zonder zijn tussenkomst, niet voor het voetlicht waren gekomen.

Zo laat hij het gebouw zien in al zijn facetten, van het exterieur, de entree en de persruimte tot het getuigenbankje. Daarnaast legde hij een variëteit aan werknemers van het Tribunaal vast, onder anderen de aanklager Carla Del Ponte, maar ook een vertaalster, stagiair en een VN-bewaker. Door de portretten en interieurs haarscherp, in heldere kleuren en zo verstild mogelijk weer te geven, slaagt Keuris erin de – weliswaar onzichtbare – spanning en de zwaarte van het Tribunaal voelbaar te maken. (www.frisokeuris.com)

.....
Nederlands fotomuseum - Rotterdam
(www.nederlandsfotomuseum.nl)

Raymond Depardon - fotograaf en filmer
(26-11-2005 t/m 05-02-2006)

In samenwerking met het Nederlands Filmmuseum in Amsterdam organiseert het Nederlands fotomuseum een overzicht van het werk van de Franse fotograaf, cineast en schrijver Raymond Depardon (1942). Zijn werk draait om een interessante mengeling van nadenken over de betekenis van het beeld, politiek en autobiografie. Depardon maakte talloze fotoboeken. Depardon is lid van Magnum Photos in Parijs. De tentoonstelling omvat o.a. delen uit projecten als *Notes* (1979), *San Clemente* (1984), *La Ferme du Garet* (1995) en *Errance* (2000). Daarnaast is er een klein aantal filmprojecties en worden boeken van Depardon geëxposeerd. Het Nederlands Filmmuseum in Amsterdam stelt een filmprogramma van Depardons werk samen.

Vanaf 11 februari 2006 is er een overzichttentoonstelling te zien van de Duitse fotografe **Loretta Lux** (Dresden 1969) die succesvol is met haar digitaal gemanipuleerde kinderportretten. (www.lorettalux.de)

.....
Stedelijk Museum Amsterdam

Rineke Dijkstra (1959)
(4.11.05 t/m 6.02.06)

Het overzicht van deze reizende tentoonstelling van de Nederlandse fotografe omvat circa 75 fotowerken vanaf het begin van de jaren '90, zoals de wereldberoemde strandportretten, de foto's van stierenvechters na de strijd en van vrouwelijke en mannelijke Israëliëse soldaten. Daarnaast zijn twee video-installaties opgenomen. Het is voor het eerst dat het werk van Dijkstra in deze brede samenhang wordt getoond.

Gehoord & gelezen

“Veel modellenfotografen zijn eigenlijk alleen dellenfotografen”. (Frank Boots)

“De beeldende kracht van een kunstwerk is doorgaans omgekeerd evenredig aan de omvang van de toelichting die de maker er bij geeft”.

(Citaat uit de Korrel nr. 218 van maart 1994)

“Op je fototoestel zit een vinder, geen zoeker”. (Leo van den Hooven)

Bertien Kramer: “Ik verbaas me altijd in mijn fotografie”
Piet Groeneveld: “Ik ook, ik verbaas me zelfs dat ik me altijd maar verbaas”.

“Niet omdat iets goed is begeren wij het, maar juist omdat wij het begeren vinden wij het goed”. (Spinoza)

“Kunst geeft ruimte voor bezinning, introspectie en andere smerigheden”. (Hans Liberg)

Kees Veth: “Ik beschouw dat dan wel als een compliment”.

Wilco Maarleveld: “Dat is nou precies waar ik al bang voor was!”.

“Kritiek en complimenten heb je nodig”. (Ivo Hofsté)

“Het heeft mij jaren gekost om te spelen zoals ik ben”. (Miles Davis)

“Als je deze foto gezien hebt, dan heb je hem gezien ook”. (Piet Groeneveld).

“Ik deed vroeger veel mee aan wedstrijden, totdat ik in de gaten kreeg dat je die medailles ook gewoon ergens kunt kopen. Nu ben ik overal de beste in!”. (Demitri Martin, stand-up comedian)

Gehoord en gelezen door Ruud van Wezel

Programma:

- 05.09 Spreker: Frank Boots (fotograaf)
- 12 Introductie fotoseizoen 2005/2006
- 19 'NIEUWERK'-1 (gespreksleider: Rem Maters)
- 26 Instructie- en Workshopavond-1
- 03.10 Bezoek fotoclub: N.A.F.V.A. uit Amsterdam
- 10 'NIEUWERK'-2 (gespreksleider: Kees Veth)
- 17 Digitale beeldbewerking algemeen-1
- 24 'NIEUWERK'-3 (gespreksleider: Henk Ras)
- 31 Instructie- en Workshopavond-2
- 07.11 Spreker: Bert Creyghton (fotograaf)
- 14 'NIEUWERK'-4 (gespreksleider: Joke Maarleveld)
- 21 Retrospectief: Rudi Kleingeld
- 28 Instructie- en Workshopavond-3
- 05.12 Sinterklaas (geen clubavond)
- 12 'NIEUWERK'-5 (gespreksleider: Wim Benschop)
- 19 Praatavond
- 26 Tweede Kerstdag (geen clubavond)
- 02.01 'NIEUWERK'-6 (gespreksleider: Hesdy Linger)
- 09 Bespreking werk van nieuwe leden-1 (o.l.v. Wilco)
- 16 Bezoek fotoclub: DAF, uit Dordrecht
- 23 'NIEUWERK'-7 (gespreksleider: Wilco Maarleveld)
- 30 Instructie- en Workshopavond-4
- 06.02 Spreker: Kees Tillema (fotograaf)
- 13 'NIEUWERK'-8 (gespreksleider: Rudi Kleingeld)
- 20 Digitale beeldbewerking algemeen-2
- 27 Instructie- en Workshopavond-5
- 06.03 'NIEUWERK'-9 (gespreksleider: Wim Benschop)
- 13 Bezoek fotoclub: Fotografische Kring Iris uit Antwerpen
- 20 'NIEUWERK'-10 (gespreksleider: Theo de Jong)
- 27 Instructie- en workshopavond-6
- 03.04 Spreker: Toon Michiels (fotograaf)
- 10 'NIEUWERK'-11 (gespreksleider: Rem Maters)
- 17 Tweede Paasdag (geen clubavond)
- 24 Instructie- en workshopavond-7
- 01.05 Bezoek fotoclub: Fotogroep Kromme Rijn
- 08 'NIEUWERK'-12 (gespreksleider: Kees Veth)
- 15 Bespreking werk van nieuwe leden-2 (o.l.v. Wilco)
- 22 Jaarvergadering
- 29 Jaaroverzicht (de vijf beste foto's van dit seizoen)

* Deelname beperkt. Alleen mogelijk door vooraf in te schrijven.